

MUKE ZAPOSLENIH U SRBIJI: Čak 100.000 radnika i dalje snosi sve troškove rada od kuće

<https://www.kurir.rs/vesti/drustvo/3552463/muke-zaposlenih-u-srbiji-cak-100-000-radnika-i-dalje-snosi-sve-troskove-rada-od-kuce>

Poslodavci i sindikati traže jasne propise da bi se rešila pitanja finansiranja i radnog vremena za rad na daljinu

Od izbijanja epidemije kovida 19 u Srbiji je, prema procenama, oko 100.000 radnika prešlo na rad od kuće, ali retko kome je poslodavac obezbedio opremu ili pokrio račune za potrošeni internet, struju ili slične troškove, iako to načelno nalaže i postojeći Zakon o radu, upozoravaju sindikati.

Zloupotrebe

Predstavnici radnika ističu da je zakonom nedovoljno definisano i radno vreme zaposlenih koji rade od kuće, zbog čega zahtevaju od nadležnih da se ova pitanja dodatno preciziraju propisima kako bi se izbegle zloupotrebe.

Predsednica Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata Ranka Savić kaže za Kurir da su Ministarstvu za rad uputili zahtev za izmene i dopune Zakona o radu radi preciznijeg regulisanja rada od kuće, koji, kako smatra, mora da bude identično definisan kao i rad u prostorijama poslodavca.

- Preko 100.000 ljudi radi od kuće, a do povećanja broja onlajn radnika će doći u slučaju pogoršanja pandemije. Zaposleni trenutno, ne jednim delom, nego apsolutno finansiraju rad od kuće, počev od troškova struje, interneta i slično. Nijedan poslodavac ili ja ne znam za takvog da je te troškove pokrio od početka pandemije. U obavezi poslodavca je da te troškove finansira, od kompjutera, papira, tonera, sav kancelarijski materijal koji je potreban i u kancelarijama, a sankcije za poslodavce koji ne plaćaju troškove radnika za rad od kuće nisu obuhvaćene Zakonom o radu. To mora da se reguliše - tvrdi ona i dodaje da je važno i pitanje regulisanja radnog vremena.

- Odredbe Zakona o radu su uopštene. Ne znamo šta podrazumeva rad od kuće, koje su prava i obaveze i onog koji radi od kuće i poslodavca. To je stavljeno samo kao mogućnost rada - navodi Savićeva.

Benefit poslodavaca

Da je zakon previše uopšten i nefunkcionalan kada je u pitanju rad od kuće i da zato propise treba doraditi, slaže se i direktor Unije poslodavaca Srbije Srđan Drobnjaković:

- Podzakonskim aktima u okviru Zakona o radu treba urediti pitanje radnog vremena onlajn, kako ne bi došlo do zloupotreba. Poslodavcu, naročito privatnim firmama, odgovara to što se snižavaju troškovi poslovanja uvođenjem rada od kuće, ali neki kombinovani rad je najbolje rešenje. Troškovi rada od kuće koji se odnose na plaćanje interneta i obezbeđivanje računara trebalo bi da idu na teret poslodavca.

Šta kaže Zakon o radu

Ugovor o radu za poslove van prostorija poslodavca, sadrži:

- Trajanje radnog vremena
- Način nadzora nad radom
- Sredstva za rad je poslodavac dužan da nabavi, instalira i održava
- Upotrebu sredstava za rad zaposlenog i naknadu troškova za to
- Naknadu drugih troškova rada
- Zarada zaposlenog ne sme biti manja od rada u kancelariji
- Radno vreme i odmori u skladu sa Zakonom o radu

Problemi u praksi

- Neuređeno radno vreme
- Prekovremeni rad i plaćanje
- Pauza tokom radnog vremena
- Plaćanje toplog obroka i prevoza
- Otuđenost od kolektiva
- Finansiranje kancelarijskog materijala
- Troškovi nabavke računara
- Troškovi interneta i struje
- Upitna privatnost radnika kontrolom računara
- Briga o deci zaposlenog

Evropska praksa

- Francuska - zaposleni ne mora da odgovara na komunikaciju poslodavca van radnog vremena
- Švajcarska - poslodavac učestvuje u plaćanju zakupnine stana
- Hrvatska - izmene zakona uskoro

Prijavite ko ne plaća

Iz Ministarstva za rad ističu za Kurir da su rad od kuće i rad na daljinu već regulisani Zakonom o radu, i to kao radni odnos za obavljanje poslova van prostorija poslodavca, a napominju i da zakonske odredbe koje uređuju rad od kuće mogu da se primene u svim slučajevima kada to odgovara poslodavcu i zaposlenom.

- U slučaju neisplaćenih troškova za rad od kuće ili drugog kršenja radničkih prava slučaj treba da prijave inspekciji. Ukoliko slučaj prijave pod imenom i prezimenom, inspekcija će ih po završenom inspeksijskom nadzoru obavestiti o zatečenom stanju i šta su uradili povodom toga - poručuju iz ministarstva.

Без пензије и социјалног ради 10.000 кућних помоћница

<https://www.dnevnik.rs/ekonomija/naslovi/bez-penzije-i-socijalnog-radi-10000-kucnih-pomocnica-21-10-2020>

Процењује се да у Србији више од 55.000 домаћинстава у просеку годишње ангажује раднике за кућне послове привремено или повремено као и да око 10.000, углавном жена, те послове ради годинама, а да нису пријављене и не иде им радни стаж.

Анализа НАЛЕД-а показала је да би у тој области, али и у неким другим, било корисно да се примени електронски систем пријављивања сезонских радника, који је заживео у пољопривреди и дао добре резултате.

Наиме, за годину и по, од када је тај систем уведен у пољопривреди, број пријављених сезонаца је порастао више од десет пута – с 3.500 радника на око 42.500, чиме је практично преполовљен број оних који су у том сектору радили на црно. Током 820.000 дана ангажовања у пољопривреди плаћени су порези и доприноси у износу од 250 милиона динара, а тај систем је користило 311 послодаваца.

Уз одређена прилагођавања, електронски систем пријављивања сезонских радника у пољопривреди могао да би се проширити и на друге делатности, нарочито у кућним и помоћним пословима чувања деце, старих лица, кућних љубимаца, чишћења и одржавања, доставе хране, грађевинарству и другим сличним пословима, кажу представници НАЛЕД-а.

Генератор сиве економије

Неформално запошљавање један је од кључних генератора сиве економије јер је на сваких 100 динара, који се обрну у сивој зони, 62 од непријављених зарада, а 38 динара је непријављени профит, показала је анализа. Проблем продубљује чињеница да у Србији трећина неформално ангажованих ради краће од три месеца, сваки пети ради до шест месеци, а тек њих 16 одсто ангажовано је до годину. Око 126.000 њих ради само на основу усменог договора.

Директорка тима за регулаторну реформу у НАЛЕД-у Јелена Бојовић каже за Танјуг да би као стимуланс за послодавце или физичка лица који ангажују раднике на тај начин, нарочито за кућне послове или чување деце, можда могли да се уведу одређени ваучери, различити попусти и стимулације. По њеним речима, систем ваучера постоји у Мађарској и показао се као добар. Она истиче да, када је реч о кућним пословима, многи, пре свега жене, то раде и двадесетак година, без дана радног стажа и пријаве, без икакве припадности осим зараде.

– Зато и покушавамо да нађемо начин да они буду регистровани, имају здравствено и социјално осигурање и да послодавац за њих плаћа порез – каже Јелена Бојовић, и додаје су у НАЛЕД-у спремни да дају предлоге чим се формира нова влада.

У Министарству рада кажу да ће радно ангажовање особа, које обављају помоћне послове у кући код више породица у току једног месеца, бити регулисано попут сезонских радника у пољопривреди у одређеним делатностима, према Нацрту закона о изменама и допунама Закона о поједностављеном радном ангажовању на сезонским пословима у одређеним делатностима. По Нацрту, у одређеним делатностима они који обављају сезонске послове би у случају повреде на раду имали право на здравствено осигурање, а за сваки радни дан били би им уплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање. По речима министра рада Зорана Ђорђевића, Законом о поједностављеном радном ангажовању на сезонским пословима у одређеним делатностима обухваћени су само сезонски послови у пољопривреди, те је идеја да се такав модел радног ангажовања примени и на поједностављено радно ангажовање и пријаву на осигурање кућног помоћног особља. Такви послови тренутно су регулисани Законом о раду, који предвиђа да се с кућним помоћним особљем може закључити уговор о раду на неодређено или одређено време, с пуним или некомплетним временом, са свим правима која су прописана Законом о раду.

Сваки пети ради на црно

Од укупног броја запослених у Србији, сваки пети ради на црно, а осим у пољопривреди, највише их је још у туризму и угоститељству – 15,1 одсто и грађевинарству – 11,3 одсто. На кућним и помоћним пословима свако друго лице ради без уговора и без права на пензионо осигурање и заштиту од повреде на раду за сваки дан који проведе на послу. Представници НАЛЕД-а указују и на то да у сектору туризма неформално ради око 18.000 радника, а на физичким пословима у грађевини око 50.000. Такође, секундарне сировине прикупља између 35.000 и 55.000 неформалних сакупљача.

Јелена Бојовић објашњава и да је систем пријаве радника какав је примењен у пољопривреди за послодавце знатно једноставнији јер, практично, све раде из канцеларије једним кликом путем мобилне апликације, односно сајта. Након месец дана од Пореске управе добијају решења колико треба да плате за ангажовање сезонских радника. Такође, ништа од припадности које радници већ имају, попут социјалне помоћи и слично, за то време се не укида.

Marija Obradović, naučna saradnica Instituta za noviju istoriju

Ministarstvo od istraživača krije podatke o privatizaciji posle 2012.

<https://www.danas.rs/ekonomija/ministarstvo-od-istrazivaca-krije-podatke-o-privatizaciji-posle-2012/>

Oligarhijske strukture u Srbiji poslednjih godina nastoje da isključe naučnu zajednicu iz bilo kakvog razmatranja društvenih fenomena tako što sprečavaju istraživače da pristupe podacima od javnog značaja, kaže u razgovoru za Danas naučna saradnica u Institutu za noviju istoriju Marija Obradović.

I sama se suočila sa tim problemom kada je nakon objavljene obimne knjige „Hronika tranzicionog groblja – Privatizacija društvenog kapitala u Srbiji 1989-2012“, htela da nastavi istraživanje.

– Obratila sam se Ministarstvu privrede u okviru koga se nalazi sektor za privatizaciju i stečaj, gde je smeštena objedinjena dokumentacija Agencije za privatizaciju i Akcijskog fonda. Te dve institucije su 2015. ugašene i njihova arhiva se sada nalazi u Ministarstvu koje je u martu prošle godine odbilo moj zahtev za pristup građi. Obratila sam se Povereniku za informacije od javnog značaja i on je u junu 2019. poništio rešenje Ministarstva. Ali, to nije bilo dovoljno i moj zahtev je i u ponovnom odlučivanju odbijen sa obrazloženjem da tražim preveliki broj informacija što bi, navodno, zahtevalo da inače malobrojni zaposleni u Ministarstvu odgovore na svoje druge obaveze. To, naravno, nije tačno, jer nisam od njih tražila da rade istraživanje, nego da mi obezbede malo prostora i dnevno daju po nekoliko fascikli sa mesečnim izveštajima Agencije. Tvrđili su i da se sva dokumenta nalaze na njihovom sajtu, ali ni to nije istina, ničeg nema na tom sajtu – kaže naša sagovornica i dodaje da je prethodnu knjigu radila na osnovu dokumentacije koju je dobila u Agenciji za privatizaciju, gde joj je bio dozvoljen pristup.

Ona ukazuje da takvim stavom Ministarstvo privrede želi da isključi mogućnost naučnog kritičkog preispitivanja ekonomskih politika kako bi sebi napravilo prostor za stvaranje jedne manipulativne slike o stvarnosti i ekonomskim kretanjima, slike koja je u potpunom razilaženju sa realnom ekonomskom situacijom, a takođe i da zaštite kapital stečen pljačkom društvene svojine.

Dodaje i da je zanimanje naučnika za tu dokumentaciju razumljivo jer je pitanje privatizacije u poslednjih deset godina jedno je od najznačajnijih tema moderne političke ekonomije.

Ministarstvo ne dozvoljava pristup građi jer ne želi da se obave istraživanja koja bi govorila o efektu privatizacije, kako na mikro tako i na makro nivou.

– Na mikroekonomskom planu, istraživanje bi trebalo da odgovori na pitanje koliko je privatizacija uticala na poslovanje preduzeća, na finansijsku i operativnu efikasnost, poboljšanje strukture organskog sastava kapitala, na usvajanje novih tehnologija, poboljšanje upravljanja, produktivnosti i profitabilnosti. Za to su potrebna i generalna i istraživanja studija slučaja a za oba nivoa potreban je pristup podacima. Uz to, najnoviji Zakon o privatizaciji iz 2014. doneo je dve značajne nove odredbe. Uveo je neposrednu pogodbu kao metod prodaje kapitala, što je zapravo legalizacija korupcije, dok je za 188 firmi, prema novim pravilima, omogućeno Vladi da privatizaciju izvrši kroz stečaj. Naravno, Ministarstvo sada ne želi da vidimo ni ugovore o prodaji pogodbom, niti koja su preduzeća i zašto morala u stečaj i kako se taj postupak vodio – objašnjava Obradović.

Navodi primer prodaje IMT-a koji ilustruje činjenicu da se privatizacija u Srbiji, naročito od 2012. nije odvijala kao ekonomska mera čiji je cilj unapređenje poslovanja nego isključivo sa ciljem da se društvena svojina isključi iz privrednog sistema. Podseća da je IMT 1988. godine imao godišnju proizvodnju od 44.000 traktora i 35.000 priključnih mašina, ukupne vrednosti 600 miliona nemačkih maraka i zapošljavao je 9.800 radnika. Preduzeće je 2018. prodato indijskoj kompaniji TAFE, za 66,8 miliona dinara.

– Fabrika još uvek ne proizvodi traktore. To pokazuje da politika novih oligarhija ide na potpuno urušavanje privrednog sistema. Sva preduzeća prodana po metodologiji iz novog zakona, jako su dugo bila u restrukturiranju, a to stanje potpuno je uništilo sinergiju između dobavljača, proizvođača i kupaca. Njihova tržišna pozicija ne samo da nije unapređena, nego je potpuno devalvirana. A iz sfere ekonomije u kojoj se samorazvijala nejednakost radnika, građana u odnosu na oligarhiju, to se proširilo i na sve ostale oblasti, proizvelo je i političku i pravnu nejednakost u društvu – naglašava Obradović.

Drugi nivo istraživanja, ističe, jesu makroekonomski faktori koji pokazuju koliki je uticaj globalizacije na privatizaciju i u Srbiji i u istočnoj Evropi.

– Tu se sagledava odnos između stranih direktnih i portfolio investicija i privatizacije, odnosno koliko privatizacioni prozori omogućavaju ekspanziju spoljne trgovine u nacionalnoj ekonomiji i ulazak stranih investicija. Pred toga, istraživanja su usmerena na odnos između privatizacije i rasta nacionalnog dohotka. U Srbiji taj proces ne samo što nije doveo do rasta, nego još uvek ne možemo da dostignemo nivo iz 1980. Naša pozicija je potpuna stagnacija koja traje 30 godina, tako da izgleda prosto smešno ovo što savremena oligarhija govori o zlatnom dobu – kaže Obradović i dodaje da je najviše stranog kapitala kroz privatizaciju ušlo u Srbiju u periodu od 2004. do 2006. godine, ali kada se uporede podaci, ipak su najveći broj preduzeća kupili domaći kupci.

Dodaje da privatizacija u Srbiji nije doprinela većim investicijama u domaća preduzeća, jer ljudi koji su ostvarili neki kapital najčešće ulažu preko raznih fondova u inostrane kompanije što je omogućilo da se više sredstava odliva iz zemlje.

Zapravo, većina stranih investicija funkcioniše na principu protočnog bojlera, gde se značajni profiti koji se repatrišu u zemlje porekla investicija, ostvaruju eksploatacijom jeftine radne snage, sirovina, resursa, odnosno svih inputa kao i ostvarivanjem rente.

Tako te investicije vrlo malo doprinose opštem privrednom razvoju Srbije.

– Bilo bi jako važno da se urade studije slučaja za JAT i naročito za RTB Bor koji je dugo bio u restrukturiranju tokom koga se pogoršavala njegova tržišna pozicija. Takođe, bilo bi važno da se istraži leveridž u privatizaciji, kakav je odnos kreditnog i vlasničkog kapitala u prodanim preduzećima u kojima država ima određeni postotak vlasništva i ko tu nosi veći rizik, investitor ili država. Ipak ugovori sa tim investitorima nisu nam dostupni, uskraćeni su čak i Savetu za borbu protiv korupcije koji je Vladino telo. Možemo samo da nagađamo, što nije naučni metod – naglašava Marija Obradović.

Navodi da dosadašnja istraživanja pokazuju i da privatizacija nije doprinela jačanju ekonomskih institucija, tržišta kapitala i hartija od vrednosti.

Kaže da će pokušati, uprkos blokiranom pristupu dokumentaciji, da rasvetli taj odnos, jer su bar podaci sa berze dostupni. Ipak, za sveobuhvatno sagledavanje to mora da se „ukrsti“ sa dokumentima kojim raspolaže Ministarstvo privrede, poput pozicije Akcionarskog fonda.

Naglašava da mi sada nemamo nikakve podatke o radu te institucije u kojoj se nalaze državne i akcije građana, ne znamo ko je njihov korisnik, da li se ta sredstva negde plasiraju, sve je stavljeno u nadležnost Ministarstva privrede što je potpuna centralizacija nekad nezavisne institucije.

– Četvrti nivo istraživanje bilo bi pitanje koliko je privatizacija imala značaja za razvoj, gde su išla sredstva od prodatih preduzeća, da li u razvojne projekte, u potrošnju, za popunjavanje budžeta. Ni ta dokumentacija nije dostupna. Značajno je i pitanje koliko je privatizacija doprinela jačanju pojedinačne konkurencije prodatih firmi, a nedavno je objavljeno da kod nas konkurencija potpuno nestaje sa tržišta. Ni za to nije moguć pristup građi. Tako se zatvaraju sve istraživačke teme a naučna zajednica marginalizuje ne samo kroz loš materijalni položaj i uskraćivanje sredstava za istraživanja već i tako što ne može da prati kretanje u bilo kom društvenom podsistemu – kaže Obradović i zaključuje da se to sada, tokom pandemije, najizraženije dešava i u sektoru zdravstva u kome je pristup pravim informacijama dostupan samo uskom krugu.

Gde je dokumentacija nekadašnjeg SDK?

Privatizacija u Srbiji započela je 1988, ali je ubrzo, 1992. donet novi zakon prema kome prodavac kapitala više nisu bila preduzeća već država. Zakonom iz 1997. poništava se prethodna privatizacija, zbog cena koje su bitno bile umanjene hiperinflacijom, a zatim dolazi zakon iz 2001. sa početkom primene u narednoj godini, koji uvodi obaveznu masovnu privatizaciju. Na sajtu Ministarstva privrede, međutim, navodi se da je privatizacija započela 2002. Marija Obradović kaže da je ta „greška“ verovatno namerna, manipulativna kako se ne bi fokus stavio na ranije privatizacije, poput C-marketa, gde je oštećen ogroman broj radnika a društveni kapital se prelio u privatne džepove. „Taj proces preliivanja iz društvenog u privatni kapital bio je mnogo intenzivniji 90-ih godina, nego u poslednje dve decenije, ali nije išao samo kroz privatizaciju. Ne treba zaboraviti jednu iz odluka tokom 90-ih da preduzeća mogu da isplate plate iako ne uplate poreze i doprinose, što je omogućilo odliv kapitala“, kaže ona i dodaje da se sličan efekat dobijao i iz saradnje privatnog i javnog kapitala, kojom su privilegiju da posluju sa državnim sektorom, javnim preduzećima imale samo oligarhijske grupe bliske vlastima i koje ne bi opstale da su puštene na tržište“, ističe Obradović i objašnjava da su takve transakcije i struktura kapitala bili vidljivi kroz dokumentaciju ranije Službe društvenog knjigovodstva, ali da te građe sada nigde nema, niko ne zna gde je arhivirana.

Jeftino

Benefiti privatizacije za radničku klasu veoma su mali jer po pravilu novi vlasnik smanjuje broj zaposlenih i dnevnice. Prema istraživanjima sprovedenim u Istočnoj i Centralnoj Evropi, tokom tranzicije u periodu od 1989. do 1995. došlo je do pada nadnica od 55,2 odsto. Nikada se od toga nisu oporavile niti došle na nivo iz osamdesetih godina. I Evropska banka razmatrajući rezultate privatizacije u Istočnoj Evropi, ističe da se pozitivan ekonomski efekat većeg uključivanja tog regiona u svetsku trgovinu, gotovo isključivo bazira na niskoj ceni rada.

JAVNA PREDUZEĆA POD LUPOM Novom uredbom Vlada je direktore saterala u ćošak, a uz službena putovanja im stavila i "ZVEZDICU"

<https://www.blic.rs/biznis/javna-preduzeca-pod-lupom-novom-uredbom-vlada-je-direktore-saterala-u-cosak-a-uz/9r2gw2r>

Direktori javnih preduzeća moraće u narednom periodu detaljno Vladi da polažu račune o trošenju, službenim putovanjima, sponzorstvima, zapošljavanju... Pod lupom će biti svaki dinar koji su javna preduzeća dobila iz budžeta, ali i sva ostala primanja, kao i troškovi. Takođe, direktori bi trebalo da prikažu i na koji način su utrošili dobit za 2014, 2015, 2016, 2017, 2018. i 2019. godinu, ali i da obrazlože svaki dinar uzetog kredita.

Vlada Srbije donela je Uredbu kojom od direktora javnih preduzeća traži da joj precizno predstavu poslovanje za sledeću godinu, odnosno za trogodišnji period 2021-2023. godine. Kako se navodi u zvaničnom dokumentu, oni će do detalja Vladi morati da obrazlože svoje poslovanje i da precizno navedu na koji način će trošiti novac, kako onaj za investicije, tako i za reprezentaciju.

Moraće da utvrde i precizne ciljeve za naredni period, kanale pomoću kojih će ostvarivati profit, ali i načine za proveru njihove ispunjenosti.

Na listi zahteva su i informacije o upražnjenim radnim mestima, polnoj i starosnoj strukturi zaposlenih, zahtevima za novim radnim mestima i planovima u angažovanju novih ljudi.

Ovaj propis, odnosi se, između ostalih, i na "Železnice Srbije", "Puteve Srbije", "Srbijagas", "Poštu Srbije", "Srbijašume" i niz drugih javnih preduzeća.

Racionalno sa službenim putovanjima i sponzorstvima

Pored redovnih i uobičajenih zahteva o stanju finansija, prihodima, ciljevima i planiranim tokovima novca, direktori će morati detaljno da obrazlože planirane javne nabavke, sredstva za sponzorstva ili donacije, kao i različite isplate po ugovorima.

Iako je pandemija korona virusa značajno smanjila službena putovanja, značajno je da Uredba predviđa da sredstva za ovu namenu, kao i za različite honorare, stručna usavršavanja i slično, javna preduzeća mogu planirati najviše do nivoa sredstava za 2020. godinu uz, kako se navodi, "prethodno sagledavanje mogućnosti za njihovu racionalizaciju".

Slična je situacija i sa sredstvima za posebne namene - sponzorstva, donacije, humanitarne aktivnosti, sportske aktivnosti, reprezentaciju, reklamu i propagandu. I njih direktori moraju planirati do nivoa za 2020. godinu.

Pored toga, Uredbom se navodi da javna preduzeća koja "koriste sredstva iz budžeta za finansiranje tekućeg poslovanja (zarade, materijalni troškovi i sl.), kao i javna preduzeća koja su poslovala sa gubitkom prema poslednjem objavljenom finansijskom izveštaju, ne mogu planirati sredstva za sponzorstvo i donacije".

Pod lupom i nabavke

Posebno se naglašava da treba racionalno planirati nabavku službenih vozila, uz navođenje vrste, osnovnih karakteristika vozila, procenjene vrednosti nabavke, kao i obrazloženje zbog čega je nabavka neophodna.

Rukovodioci javnih preduzeća moraće pažljivo da planiraju investicije, jer će biti u obavezi da Vladi prikažu i dinamiku ulaganja, ali i da opravdaju dosadašnja kašnjenja. Potrebno je da prikažu i rizike u poslovanju i plan upravljanja rizicima, a obavezne su i aktivnosti koje javno preduzeće planira da sprovede u cilju unapređenja korporativnog upravljanja.

U okviru ciljeva i planiranih aktivnosti za 2021. odnosno period 2021-2023. godine, direktori će morati da prikažu ciljeve javnog preduzeća za ovaj period, ključne aktivnosti za njihovo dostizanje, ali i analizu tržišta i konkurencije, plan prodaje i unapređenje marketing strategije.

Dobit

Javna preduzeća moraju da prikažu i planirani način raspodele dobiti, odnosno planirani način pokrića gubitka, gde je potrebno. Uredba nalaže da se raspodela procenjene dobiti za 2020. godinu planira u skladu sa aktom o budžetu Republike Srbije, autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave za 2021. godinu.

Zapošljavanje

U okviru plana zarada i zapošljavanja potrebno je da prikažu broj zaposlenih po sektorima, kvalifikacionu, starosnu i polnu strukturu zaposlenih, a javna preduzeća moraće da predstave i kreditnu zaduženost, kao i planirane nabavke dobara, radova i usluga za 2021, odnosno period 2021-2023. uz detaljno obrazloženje.

Šta će biti s aranžmanima? Većina agencija ide pod ključ

<https://nova.rs/vesti/biznis/udruzenja-vecina-turistickih-agencija-ide-pod-kljuc/>

Većina agencija uskoro će se zatvoriti i time dovesti u pitanje milionske uplate putnika čiji aranžmani nisu realizovani, ako je jedini način da se obezbedi zakonito poslovanje preko bankarskih garancija, navodi se u zajedničkom saopštenju Udruženja turističkih agencija Srbije (UTAS) i Asocijacija nezavisnih turističkih agencija Srbije (ANTAS).

Udruženja su, povodom novog pravilnika koji predviđa obavezu agencija da pribave bankarske garancije, zatražila da im se rad omogući tako što će biti potpisani aneksi ugovora prethodnih garancija, jer su u blokadi već 20 dana.

U saopštenju se podseća da su 1. oktobra svim agencijama sa statusom “organizatori putovanja” istekle garancije, a tim i licence za organizaciju putovanja, jer su osiguravajuća društva odlučila da ne nastave sa izdavanjem garancija smatrajući da je rizik prevelik, piše Nova ekonomija.

“Detalji o bankarskoj garanciji su samo pravno-formalno rešenje koje ne može da se primeni u praksi. Ove garancije neće doprineti da agencije nastave da rade”, tvrde udruženja.

“Predviđeni iznosi su nedostižni jer manje agencije moraju da imaju garancije od 200.000 evra, što bi značilo zalaganje imovine koja vredi više od toga, dok je za veće turooperatore potrebno više od 400.000 evra”, navodi se u saopštenju.

Sve je, kako se navodi, dodatno otežano činjenicom da agencije ove godine posluju sa gubicima većim od 90 odsto usled pandemije virusa korona, a resorno ministarstvo nije pravovremeno reagovalo na problem uprkos upozorenjima.

U saopštenju UTAS i ANTAS smatraju da jedino individualne polise osiguranja svakog pojedinačnog putovanja mogu da obezbede najbolju zaštitu za putnika.

Takva vrsta osiguranja sigurno neće doprineti značajnom poskupljenju aranžmana, jer su i ranije polise bile uračunate u njegovu cenu.

Blagom oporavku hotela u Srbiji preti novo pooštavanje mera zbog koronavirusa

<http://rs.n1info.com/Biznis/a662779/Blagom-oporavku-hotela-u-Srbiji-preti-novo-poostravanje-mera-zbog-koronavirusa.html>

Predstavnici hotela u Srbiji rekli su da je broj gostiju u poslednjih mesec dana počeo da raste i da je popunjenost kapaciteta od desetak do 30 odsto, ali da će ih novi talas koronavirusa ponovo isprazniti.

Suvlasnik kompanije "Matijević" Bojan Matijević rekao je da su u poslednjih mesec dana u pet hotela u Beogradu, Novom Sadu i Zrenjaninu kapaciteti popunjeni od deset do 20 odsto, ali da će novi talas pandemije ponovo sprečiti dolazak turista.

"Više od 90 odsto gostiju su stranci, poslovni ljudi, a od domaćih gostiju u hotelima u Novom Sadu su bili glumci, jer je održano Sterijino pozorje", rekao je Matijević.

Dodao je da im je tolika popunjenost kapaciteta omogućila da pokriju veći deo troškova, jer tek treba da stigne sektorska pomoć države od 500 evra po sobi.

Matijević je rekao da je prošle godine u ovo vreme već sve bilo rezervisano za doček Nove godine, a da sada nema ni najava.

On je istakao da nisu otpuštali radnike i da ne planiraju zatvaranje hotela, već da poslovanje finansiraju prihodima drugih firmi u njihovom vlasništvu.

"Nećemo zatvarati hotele jer kasnije ne bi mogli da nađemo već obučene radnike, a narušili bi i ugled koji bi se teško povratio", rekao je Matijević.

Direktor hotela Falkenštajner u Beogradu Marko Ilić rekao je da je trenutna popunjenost kapaciteta oko 27 odsto i da su gosti uglavnom poslovni ljudi iz regiona.

"Sa takvom popunjenošću kapaciteta uspevamo da pokrijemo troškove i poslujemo na nuli. Nema rezervacija za novogodišnji praznike, osim dve-tri, ali i to može da se otkaže", rekao je Ilić.

On je istakao da još nisu dobili pomoć države, a da će im pomoći da posluju oko dva meseca, ako se ne poveća broj gostiju, ali da nije planirano zatvaranje hotela.

Vlasnica hotela "Ana-luks" u Pirotu Ana Lazarević rekla je da trenutno na smeštaju imaju filmsku ekipu, koja je zakupila dvadesetak soba i kafanu, a da će restoran brze hrane zatvoriti.

"Još nismo dobili državnu pomoć, a i kada je dobijemo, ako ne bude gostiju, a najave o pandemiji su loše, moći ćemo da preživimo oko dva meseca", rekla je Lazarević.

Istakla je da u privlačenju gostiju ne pomaže ni spuštanje cene sa 7.400 dinara za prenoćište sa doručkom na 1.200 dinara bez doručka.

Lazarević je rekla da ne planira zaduživanje, osim ako država ne ponudi neki jeftin kredit sa kamatom od jedan odsto, već zatvaranje hotela ako se produži pandemija.

"U hotel smo uložili osam miliona evra, zarađenih u inostranstvu, i finansirali bi njegovo poslovanje iz druge firme, koja se bavi istraživanjem minerala u Srbiji, ali ni ta firma više nema posla jer su ga preuzele kineske kompanije", rekla je Lazarević.

Pomoć države stigla samo za firme bliske Vučiću i SNS

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/308669/drzava-srbija-pandemija-koronavirus-kredit.html>

Velika pomoć države koja je najavljena za firme direktno pogođene pandemijom, stigla je, ali samo za firme bliske SNS.

Naime, kada se analiziraju zvanični podaci na sajtu <https://fondzarazvoj.gov.rs/cir> lako se zaključuje da su krediti za likvidnost, umesto stvarne pomoći ugroženim firmama, u stvari bili samo nova prilika za novo izvlačenje para za blizak krug Vučićevih ljudi, a sve na štetu poreskih obaveznika Srbije.

Veliki broj veoma uspešnih kompanija pre korone, koje su uredno aplicirale krajem aprila i početkom maja 2020. godine i dalje nemaju čak ni informacije vezane za odobrenje kredita. Ali osim informacije, kako sada izgleda ostaće i bez preko potrebne pomoći, jer novca u Fondu za razvoj više i nema.

Primeri nekih firmi ili pojedinaca koji su dobili pomoć:

Grand Ocean doo, 20 miliona dinara. Firma koja drži između ostalog Pastel u Kruševcu za koju se osnovano sumnja da je zapravo stvarni vlasnik Bratislav Gašić, šef BIA.

Ligapub doo, restoran Manufaktura 15 miliona dinara. Vlasnik kontraverzni biznismen Andrija Kesić, član SPS-a, i novi član opštinskog veća Stari Grad.

Kontiki doo, 50 miliona dinara i Big blue group 25 miliona dinara, vlasnik obe firme je Ivan Radojević, blizak SNS-u.

SDS Property Solution doo, 10 miliona dinara. Stvarni vlasnik Goran Samardžija, osoba protiv koje su se vodili sudski procesi u BiH i čovek koje je poznat po tome što drži restorana profilisanih za novu političku garnituru.

Dragan Stevanović, državni sekretar ministarstva privrede, nijedan zahtev nije mogao proći bez njegovog odobrenja.

Očigledno je da od najavljene pomoći za turizam i ugostiteljstvo od strane predsednika Vučića na kraju neće biti ništa. Umesto da olakšaju plaćanje poreza i pomognu likvidnost preduzeća kao što su uradile neke od zemalja u EU, država je svesno pustila niz vodu veoma važan deo privrede. Kao i za druge populističke mere koje je donela, država se dodatno zadužila, uvećala svoj javni dug, koji će generacije iza njih morati da vraćaju.

Janjić: obraćanje predsednika - početak izborne kampanje

<http://rs.n1info.com/Vesti/a662985/Janjic-Obracanje-predsednika-pocetak-izborne-kampanje.html>

Urednik agencije Beta Dragan Janjić izjavio je u Novom danu da je jučerašnje obraćanje predsednika Aleksandra Vučića "apsolutno bilo početak izborne kampanje". Govoreći o imenovanju Ivica Dačića za predsednika parlamenta, kaže da je "to za njega degradacija".

Kako je rekao, nakon četiri meseca čekanja na Vladu, "istovremeno kad je formirana, najavljeno je da će da bude ograničenog mandata".

"Ono je apsolutno bio početak izborne kampanje. Priča tipična za kampanju predizbornu, vlast ima jako moćnu, odlično uhodanu mašineriju", kaže on.

Prema njegovim rečima, "bojkot je alat".

"Ja nemam neku empatiju prema bojkotu kao političkoj ideji. Bojkot je alat i vi procenjujete kakav će odgovor javnosti i birača biti. Ako govorimo o uspehu bojkota, on je uspeo utoliko što sada imamo jednopartijski sistem, što nije prihvatljivo ni Briselu, ni Vašingtonu. Za sledeći neki bojkot treba proceniti koliko će ljudi ostati van izbora, a koliko će izaći na izbore", kaže on.

Govoreći o imenovanju Ivica Dačića za predsednika parlamenta, kaže da je "to za njega degradacija".

"SPS će verovatno da izgubi polovinu ministarstava. Ako gledamo činjenicu da je važno biti u izvršnoj vlasti, on je izgubio. Formalno gledano, to je drugo najvažnije mesto u zemlji, ali ono može biti i drugo i poslenje, zavisi kako odluči prvo mesto u zemlji", kaže.

Kako je rekao, "SPS gubi biračko telo".

"Nastaviće da gubi na ovaj način, ona je progutana od strane SNS", kaže.

Osvrćući se na predsednikovu najavu rata protiv mafije, Janjić kaže da je "mafija sprega između države i kriminala".

"Imamo godinama najavu rata protiv mafije, a ta sprega ostaje", kaže Janjić.

Milivojević: Opozicija ne sme da pristane na spojene izbore

<https://nova.rs/nova-rs-emisije/milivojevic-opozicija-ne-sme-da-pristane-na-spojene-izbore/>

U vladi SPS i Spas. Šest ciljeva za jaču Srbiju. Svi ulaze u vladu. Opšti izbori u aprilu 2022. Ove i druge aktuelnosti iz današnje dnevne štampe u "Probudi se" komentariše politički analitičar, Cvijetin Milivojević.

Danas je tačno četiri meseca od izbora, a juče smo saznali konačno neke činjenice. Međutim, još uvek ne znamo sastav nove vlade, a već se najavljuju novi, vanredni parlamentarni izbori.

Na pitanje da li umesto nove vlade zapravo dobijamo novu predizbornu kampanju, odgovara da poslednji parlamentarni izbori nisu bili legitimni, zbog čega je Aleksandar Vučić primoran od strane Evropske unije da "kuca na vrata opozicije".

Napominje da opozicija na to ne bi trebalo da pristane i da bi trebalo da insistira na razdvajanju lokalnih od parlamentarnih izbora.

"U Bosni i Hercegovani, u Makedoniji, koji su po demokratiji tu negde oko nas, znači loše stoje, su ti izbori razdvojeni dve godine", podseća Milivojević i dodaje:

"Zašto Vučić spaja sve? Pa da bi pobeđio jednim udarcem, on pobeđuje na svoje ime. Vi nemate regularne izbore ako su poklopljeni imenom Vučića, ako imate dominaciju u svim medijima, ako imate propagandu koja zastrašuje, diskredituje i linčuje svako javno mišljenje."

Smatra da Vučić, ukoliko ne bude bio pritisnut, neće organizovati novi dijalog sa opozicijom.

Što se tiče zahteva opozicije, smatra da njih ne bi trebalo da bude puno.

"Neophodna je kontrola biračkih spiskova i oslobađanje medija, ali ne bilo kojih medija nego onih koji direktno utiču na ogromnu većinu birača u Srbiji", tvrdi politički analitičar.

Navodi da su to RTS kao javni servis i "Pink" koji zloupotrebljava nacionalnu frekvenciju.

Još jedna iznenađujuća odluka koju smo saznali je i Ivica Dačić koji prelazi u parlament i naredne godinu će provesti kao predsednik skupštine.

Milivojević to tumači kao poruku biračima da se klone glasanja za SPS, jer "ako glasaju za vlast, da glasaju za vlast".

Kada je reč o borbi protiv organizovanog kriminala, kaže kako Vučić do sada nije nikad pokrenuo ozbiljnu istragu protiv ljudi iz svoje stranke i bliskih sebi.

"Kada se govori o tajkunima, mafijašima, reketašima, on aludira na one koji su bili bivša vlast. Pa ako su oni tu, što ih ne uhapsi svih ovih godina",

Danas je simbolično 12. rođendan SNS a. Od tih 12, 8 godina je provela na vlasti.

Milivojević kaže da se Vučićeva politika od nastanka SNS-a sada svodi na reči "oporstite mi moju ružnu prošlost".

"On je od jednog ratnog huškača postao huškač protiv sopstvenog naroda koji neće da te prati", kaže on i objašnjava:

"Bili ste neko ko će ratovati za Kosovo a sad bi da pretite građanima koji misle da je Kosovo Srbija".

Zaključite da ta vrsta zaokreta nije normalna, kao i da je opasna za društvo.

Dolovac “mudro ćuti” o lobiranju vlasti za nove tužioce

<https://nova.rs/vesti/hronika/dolovac-mudro-ćuti-o-lobiranju-vlasti-za-nove-tuzioce/>

Republička tužiteljka Zagorka Dolovac uporno izbegava da odgovori na pitanja portala Nova.rs u vezi sa svim dešavanjima koja poslednjih nedelja potresaju instituciju na čijem je čelu: od njenih skandaloznih tvrdnji da policija nije primenila silu nad demonstrantima, i da ni za jednu državnu aferu nije nadležna, do navoda Udruženja javnih tužilaca da zajedno sa državnim sekretarom Ministarstva pravde učestvuje u lobiranju, odnosno pritiskanju tužilaca za koga treba da glasaju na predstojećim izborima za članove Državnog veća tužilaca.

Redakcija Nova.rs uputila je pitanja Republičkoj tužiteljki na zvaničnu mejl adresu njenog kabineta još prošlog četvrtka, ali odgovor do danas nismo dobili. Pitanja su upućena još jedanput juče, sa nekoliko izmena koje se tiču navoda o lobiranju za buduće predstavnike Državnog veća tužilaca.

Tužiteljka ih je međutim, maksimalno izignorirala, kao što uostalom, godinama unazad ignoriše mahom sve medije, identičnim intenzitetom kao i vlastodržačke afere, za koje je nedavno rekla čak i to da nisu u “njenoj nadležnosti”.

Upravo zbog sijaset takvih kontradikcija i spinova, portal Nova.rs je, između ostalog, pokušao od nje da dobije odgovor da li je lobiranje i ometanje glasanja među tužiocima možda pravi “dispozitiv” njenog radnog mesta i nadležnosti. Takođe nas je zanimalo da li još uvek ostaje pri stavu da policija nije zlostavljala demonstrante, imajući u vidu kakve su reakcije u javnosti izazvale njene tvrdnje o ovim nemilim događajima.

Pitanje koje je takođe ostalo bez odgovora, odnosilo se na ono što joj je spočitala njena struka – neodupiranje pritiscima vlasti i misteriozno izbegavanje zakazivanja sednice DVT.

Inače, kako portal Nova.rs nezvanično saznaje iz pravosudnih krugova, Dolovac namerava da se po treći put kandiduje za Republičkog tužioca, s obzirom na to da joj petogodišnji mandat ističe upravo 2021. I ovu informaciju pokušali smo da proverimo s njom, ali bezuspešno.

Pored Dolovac, pred pitanjem reizbora zbog isteka mandata sledeće godine trebalo bi da se nađu i beogradska Viša javna tužiteljka Nataša Krivokapić, kao i Specijalni tužilac za organizovani kriminal Mladen Nenadić – javnosti gotovo nepoznat i u potpunost neekspozicioniran.

N1/NOVA.RS

Još nema dogovora o osiguranju, otkazano 120.000 putovanja

Predsednik Nacionalne asocijacije turističkih organizacija Srbije (YUTA) Aleksandar Seničić izjavio je u Novom danu da još uvek nije postignut dogovor sa osiguravajućim kućama oko produženja

polisa, kao i da je do sada otkazano 120.000 putovanja, na kojima je trebalo da putuje 300.000 naših građana. On je naveo da su pojedina putovanja, ipak realizovana, i to pre svega u Tursku i Egipat, dok je Grčka zemlja sa najvišim brojem nerealizovanih putovanja.

Podsetimo, tokom protekle i ove nedelje traju pregovori između predstavnika osiguravajućih kuća i predstavnika agencija, koji traže produženje roka polise osiguranja do kraja godine.

Pošto su mnogim agancijama licence istekle, ne mogu da dobiju polisu osiguranja.

“Pregovori i dalje traju. Pokušavamo da dogovorimo sa svim osiguravajućim kućama, a ima ih šest koje su radile i izdavale ovu vrstu osiguranja, da se produže postojeće polise aneksima do kraja ove ili početka sledeće godine. To radimo kako bi smo dobili na vremenu da sa novim ministarstvom radimo na izmeni Pravilnika o garancijama za putovanja, jer u ovim uslovima iznosi za garancije su preveliki”, naveo je Seničić.

Kako je naveo, ima četiri kategorija garancija. Najmanja kategorija je 200.000 evra, dok je za najveću cena 400.000 evra. Nada se da će se nakon izmene Pravilnika stvari poboljšati i ti iznosi smanjiti.

“Trudimo se i da sa osiguravačima ustanovimo drugačija pravila u odnosu na vreme u kojem živimo, i da se premije ne plaćaju paušalno, onako kako su smo to radili do sada. Važno nam je da ostvarimo sistem plaćanja prema ostvarenom prometu, dakle dok god mi nemamo promet osiguravači nemaju nikakav rizik, i potpuno je logično da na taj način sada to vreme prepoznamo i tako jedni drugima izađemo u susret”, napomenuo je Seničić i dodao da se nada da će se vrlo brzo pronaći prihvatljivo rešenje.

Prema njegovim rečima, osiguravajuće kuće, dve domaće i jedna inostrana, koje su pristale da izdaju polise osiguranja su tražile podatke o broju izdatih vaučera agencijama, stanje na računu i još nekoliko kriterijuma kako bi se sklopio dogovor. Međutim, još nijedna ponuda sa cenama polisa osiguranja još nije data.

“Dobili smo informaciju da su neke agencije koje su kontaktirane od osiguravača dobile dodatne kriterijume koji su stroži, i samim tim nemamo rešenje koje bi zadovoljilo u ovom trenutku bilo koju agenciju u Srbiji”, istakao je Seničić.

On je ocenio da po postojećim pravilima, uslov da uplati od 200.000 do 400.000 evra ne može da ispunji ni pet procenata agencija koje su na našem tržištu.

“Iz tog razloga je neophodno promeniti Pravilnik, kako bi smo te sume doveli na realan okvir, i da shodno prometu, te sume rastu, kao i garancije. To jedino može da bude garancija i putnicima da budu sigurni kada uplaćuju aranžmane”, podvukao je Seničić.

On je naveo da je od početka epidemije većina agencija uspela da se održi, da turističke agencije nisu dobile državnu pomoć i procenjuje da će biti sve teže kako vreme prolazi.

“Do sada je otkazano 120.000 putovanja i 300.000 putnika. jedan broj realizovanih putovanja je bio u Turskoj i Egiptu, dok je Grčka zemlja sa najvećim brojem nerealizovanih putovanja”, kaže Seničić.

Nada se brzom formiranju Vlade Srbije, i sektorskoj pomoći, kako bi se dočekalo proleće, i uz eventualno smanjenje pandemije, nastavio rad turističkih agencija u našoj zemlji.

Roboti će ugasiti 85 miliona radnih mesta do 2025. godine

<https://nova.rs/nauka/roboti-ce-ugasiti-85-miliona-radnih-mesta-do-2025-godine/>

Roboti će dovesti do gašenja 85 miliona radnih mesta u srednjim i velikim firmama u narednih pet godina pošto će pandemija korona virusa ubrzati promene na tržištu rada i povećati nejednakosti, ocenjuje se u izveštaju Svetskog ekonomskog foruma (WEF).

Kako prenosi Rojters, istraživanje sprovedeno u 300 kompanija u svetu pokazalo je da u četiri od pet uprave ubrzavaju planove za digitalizaciju rada i primenu novih tehnologija, čime se poništavaju dobiti na elanu zaposlenosti postignute od finansijske krize 2007-2008.

“Kovid-19 ubrzava dolazak budućnosti rada”, izjavio je direktor WEF-a Sadija Zahidi.

Radnici da bi zadržali svoj posao moraće u narednih pet godina da uče nove veštine, jer će do 2025. godine rad biti poednako podeljen između ljudi i mašina, navodi se u studiji.

U celini, kako se ocenjuje, stvaranje radnih mesta se usporava, a njihovo gašenje ubrzava, jer kompanije širom sveta sve više umesto ljudi koriste tehnologiju za obavljanje mnogih poslova.

Dobra je, međutim, vest da će u nekim oblastima biti otvoreno 97 miliona novih radnih mesta i da će čovek zadržati svoju komparativnu prednost na nivoima upravljanja i donošenja odluka, na području zelene ekonomije, veštačke inteligencije (AI)...

Rastu cene, ali raste i promet: Najviše poskupelo voće, meso i duvan

https://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2020&mm=10&dd=20&nav_id=1750060

Cene se menjaju, stopa inflacije raste, ali raste i promet robe u maloprodaji - ovako bi se najkraće mogla opisati situacija u kojoj se nalaze kupci u Srbiji.

Naime, uprkos epidemiološkoj situaciji i preduzetim merama, navike potrošača tokom prve polovine godine slične su onima iz istog perioda prošle godine, ali ono što pravi razliku jesu skokovi i padovi u cenama pojedinih proizvoda. Evo šta pokazuje zvanična statistika.

Prema aktuelnim podacima Republičkog zavoda za statistiku (RZS) o prometu robe u trgovini na malo, a koji su obuhvatili prvu polovinu ove godine rezultati su sledeći:

12 kilograma odeće godišnje
Podsetimo, kako smo nedavno preneli, u Srbiji se za godinu dana proda čak 80.000 tona odeće, odnosno svaki građanin u proseku kupi oko 12 kilograma garderobe. Najviše se troši na čarape i veš.

- Posmatrano u odnosu na prosek 2019. godine, zabeležen je značajan pad prometa u aprilu, praćen boljim rezultatima u naredna dva meseca. Ipak, dugoročni trend je u toku prve polovine ove godine blago rastući i bio je čak iznad prošlogodišnjeg proseka. Beleži se porast za 4,9 odsto u tekućim, odnosno 5,6 odsto u stalnim cenama.

- Drugi kvartal 2020. godine, kao i oni pre njega, pokazuje da su najzastupljeniji bili prehrambeni proizvodi i alkoholna pića (38 odsto), zatim slede gorivo (14,1 odsto), te ostali neprehrambeni proizvodi. Nakon toga nižu se: proizvodi za domaćinstvo, farmaceutski, kozmetički i toaletni proizvodi, duvan, informaciono-komunikacijska oprema, dok su proizvodi za kulturu i rekreaciju na samom kraju liste.

Trend cena

Ako posmatramo kretanje cena iz meseca u mesec i poredimo ih sa istim periodima prethodne godine, podaci RZS pokazuju da je godišnja stopa inflacije bila najviše početkom godine - za januar je ona iznosila 2 odsto. Padala je do aprila kada je iznosila 0,6 odsto, da bi počela ponovo da raste i u junu dostigla vrednost od 1,6. Najveći doprinos dao je rast cena hrane, bezalkoholnih pića i duvana, kao i stanovanje, voda, električna energija, gas i druga goriva.

U ukupnoj ceni hrane, cena povrća tokom drugog kvartala bila je jedini deflatorni element, a u strukturi pada cena najveće učešće imala je cena krompira, crnog luka i kupusa. Sa druge strane, rast cene voća ostao je najinflatorniji element, a najveći uticaj na rast cena voća imale su jabuke, limun i pomorandže. Uz to, poskupelo je i svinjsko meso, potom sušeno, dimljeno, usoljeno i druge vrste mesa, sem goveđeg, za koje su cene pale. Tome treba dodati i poskupljenje duvana koje je iznosilo 7,3 odsto.

Šta donosi treći kvartal?

Kada je u pitanju promet robe u trgovini na malo, prognoza RZS je da će prva tri kvartala ove godine zbirno doneti povećanje od 5 odsto u odnosu na isti period prošle godine. Ipak, s njim rašće i stopa inflacije - treći kvartal bi očekivano mogao da zabeleži porast od 1,8 odsto, a četvrti za 2,8 odsto u odnosu na iste periode lane.

Zašto gradska vlast krije aneks Bus plusa

<https://nova.rs/vesti/biznis/cls-zasto-gradska-vlast-krije-aneks-bus-plusa/>

Centar za lokalnu samoupravu (CLS) saopštio je da ni posle 15 dana od zahteva Povereniku za informacije od javnog značaja, podnetom po zakonu o slobodnom pristupu tim informacijama, još nije dobio mogućnost da izvrši uvid u poslednji aneks ugovora za sistem za naplatu karata "Bus plus".

CLS pita zbog čega je Grad Beograd produžio ugovor, iako je oprema za naplatu karata i pravo korišćenja softvera već prešlo u njegovu svojinu, i da li je time prihvatio da i dalje plaća istu naknadu kao i ranije, bez obzira što od juče ima sva prava na opremi i pravo korišćenja softvera.

“Kome uopšte Beogradjani plaćaju karte od tog datuma? Zašto zamenik gradonačelnika Goran Vesić krije aneks Bus plusa? Iz kog razloga gradska vlast krije poslednji aneks ugovora za Bus plus, kojim je njegovo dejstvo navodno produženo do Nove godine”, ističe se u saopštenju.

Najavljuju da će danas podneti formalnu žalbu Povereniku za informacije od javnog značaja, “jer Beograđani moraju da znaju šta radi njihova uprava, da li se njihove pare troše bespotrebno i kome sve idu sredstva od naplate karata u prestonici”.

CLS je osnovao bivši potpredsednik Narodne stranke i šef odborničke grupe Saveza za Srbiju u Skupštini grada Nikola Jovanović.